

færdes der, thi der staar jo altid store Gardister ved Slottet, saa at, hvis der skulde være nogen Fære paa Færde, vilde de nok kunne forsvare Prinsen og holde uvedkommende borte. Og for øvrigt, den Gang den gamle Enkedronning boede derude, fandt man ikke Anledning til at afspærre nogen som helst Del af Sorgenfri Slotspark. Da havde Befolkningen fri Adgang til at færdes overalt. Jeg maa derfor ønske, at denne Bevilling maa blive nægtet, ikke saa meget for Pengenes Skyld, men fordi jeg i Anvendelsen af denne Bevilling ser et Indgreb i den Ret, Befolkningen i mange Aar har haft til at færdes paa disse Steder.

Der er dernæst forlangt ret store Bevillinger til Indlægning af elektrisk Belysning, i Ministerialbygningen noget over 32,000 Kr., og paa Bernstorff Slot en 16—17,000 Kr. Med Hensyn til begge disse Spørgsmaal har jeg taget et Standpunkt, som er modsat det øvrige Udvalgs. Dette vil nægte Anvendelse af elektrisk Lys i Ministerialbygningerne, men vil give Bevilling dertil for Bernstorff Slots Vedkommende, som for øvrigt i lang Tid har haft elektrisk Lys i selve Slottets Sale, men ikke i Vognremiserne, Staldene og Kavalerbbygningerne, hvor man nu ogsaa vil have det. Jeg er ikke i Stand til at gaa med dertil. Jeg synes, det er langt mere nødvendigt at faa elektrisk Lys i Ministerialbygningerne, hvor der virkelig er mørkt og trist, og hvor der arbejdes og en stor Del af Arbejdet udføres ved Lys. De bør derfor kunne se deroppe, hvad de foretage sig, det kunde jo være, at Administrationen saa blev noget bedre, naar de kunne se Tingene lidt bedre efter. Derimod kan jeg ikke se, at elektrisk Lys er saa nødvendigt i Staldene og Vognremiserne paa Bernstorff eller i Kavalerbbygningen. Jeg tror, at Hoffets Kavalerer magelig kunne se det Arbejde, de skulle have, og Staldkarlene kunne sikkert ogsaa se deres, og jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at anvende en 16—17,000 Kr. paa at oplyse de Bygninger. Det er mine Grunde til at indtage et Standpunkt, som er modsat det øvrige Udvalgs, men jeg ved naturligvis, at det nytter ikke det allermindste, Saa snart en Bevilling smager det mindste af Hoffet, enten det er til Stalde, Vognremiser eller hvad som helst, gaar det jo glat væk igennem.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) kom i Gaar til at nævne noget, som jeg kan give min fulde Tilslutning. Han sagde, at det vilde være heldigt, om Fi-

nansudvalget vilde engagere sig en bygningskyndig Mand, og han mente, at Tinget gerne vilde gaa med til at give de nødvendige Bevillinger dertil. Jeg har tidligere selv omtalt det, men ikke fundet Tilslutning fra nogen Side. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Assens nu har udtalt sig i samme Retning. Han udtalte tillige, men det maa han selv forsvare, at Folketinget ofte blev taget ved Næsen i Bygningssager. Deri tror jeg for mit Vedkommende, at han har fuldstændig Ret, og jeg tror, at det ikke vilde være vanskeligt for ham med gode Tal at paavise, at det forholder sig saaledes. Over for de store Udgifter, som stadig kræves f. Eks. til vore Slottes Vedligeholdelse, tror jeg derfor, at det vilde være overordentlig heldigt, om Finansudvalget havde en kyndig Vejleder, saa at det kunde være i Stand til at kontrolere de uhyre Overslag, som tilsendes os, og det paa en Maade, som gør det umuligt at tage Standpunkt dertil. Det er rent hen i det Blaa, at disse Bevillinger gives, men et kan man være vis paa, nemlig at de ere overordentlig rigelige. Jeg har hørt Haandværkere sige til mig, at de ubeset uden at kende Overslagene vilde paatage sig at udføre Arbejderne for Halvdelen af, hvad de ere kalkulerede til, og at de dog vilde være sikre paa at tjene gode Penge derpaa. Om det er saa slemt, tør jeg ikke sige, men at man i Finansudvalget og Folketinget gaar ganske i Blinde og er ganske ude af Stand til at kontrolere Overslagene er sikkert nok. Hvis den Tanke kunde vinde Tilslutning, og vi kunde faa ansat en bygningskyndig Mand, til hvem vi kunde henvende os, vilde det være til stor Fordel for Statskassen. Vi have tidligere forhandlet med den tidligere Indenrigsminister om Reparationer af de kongelige Slotte, og han udtalte sig for, at disse Arbejder skulde udbydes til Licitation, om ikke just ligefrem til offentlig Licitation saa dog til en Slags bunden Licitation, men det synes ikke, at den nuværende Minister har villet gaa med dertil. Saa vidt jeg kan se, har der ikke fundet nogen Licitation Sted ved de store Arbejder i Aar. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister, hvis han ikke vil gaa til en ligefrem offentlig Licitation, saa dog vil gaa til en bunden, og ogsaa i det Tilfælde, tror jeg, at Udgifterne ville kunne komme betydeligt ned.

A Nielsen: Det Emne, som jeg her skal fremdrage for det høje Ting, er ikke særlig underholdende, jeg nærer nogen